

In naam des Konings

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/13/522119 / HA ZA 12-894

Vonnis van 18 december 2013

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
NL FILM & TV B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. A. Knigge te Amsterdam,

tegen

de naamloze vennootschap naar Belgisch recht
INDEPENDENT FILMS DISTRIBUTIE N.V.,
gevestigd te Geraardsbergen (België),
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. S.F. Dikhoff te Amsterdam.

Partijen zullen hierna NL Film en Independent genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 10 april 2013 en de daarin genoemde stukken,
- de akte nadere uitlating schade tevens wijziging van eis in reconventie, met producties, van Independent,
- de akte nadere uitlating schade tevens akte houdende aanvullende producties, van NL Film,
- de akte uitlating productie tevens bezwaar tegen verkapte eiswijziging, van Independent,
- de akte nadere uitlating schade in reactie op de akte van Independent d.d. 3 juli 2013, van NL Film,
- de akte nadere uitlating schade in reactie op de akte van NL Film d.d. 14 augustus 2013, van Independent.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

2.1. In het tussenvonnis van 10 april 2013 heeft de rechtbank geoordeeld dat NL Film tekortgeschoten is in de nakoming van haar verplichtingen uit de overeenkomst. Om die reden zijn de vorderingen van NL Film in conventie afgewezen. Ten aanzien van de vorderingen in reconventie van Independent heeft de rechtbank geoordeeld dat de vorderingen onder A tot en met D toegewezen zullen worden, dat de vorderingen onder E en F afgewezen zullen worden en dat de vordering onder G, om voor recht te verklaren dat NL Film de schade die Independent heeft geleden als gevolg van de tekortkomingen in de nakoming van de overeenkomst dient te vergoeden, zal worden toegewezen. Nu het schadedebat ter comparitie niet voldoende aan de orde was gekomen, heeft de rechtbank Independent in de gelegenheid gesteld om zich bij akte nader uit te laten over de schade, opdat de rechtbank een beslissing kan nemen op de vordering onder H. De vordering onder H ziet immers op de vergoeding van de schade door NL Film aan Independent.

2.2. Independent heeft gebruik gemaakt van de gelegenheid om zich bij akte nader uit te laten over de schade. Zij heeft haar eis in reconventie gewijzigd, in die zin dat zij thans onder H vordert om (kort gezegd) NL Film te veroordelen om binnen 14 dagen na betekening van het vonnis een bedrag van € 539.092,20 te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 25 mei 2012, aan Independent te voldoen.

2.3. Zij heeft aan haar (gewijzigde) schadevergoedingsvordering het volgende ten grondslag gelegd. De schade van Independent kan worden ingedeeld in gemaakte kosten, gedeelde winst en reputatieschade.

- De gemaakte kosten bestaan uit een bedrag van € 15.250,00 aan out of pocket-kosten en een bedrag van € 10.000,00 aan interne kosten. Ook heeft Independent advocaatkosten gemaakt, bestaande uit de kosten voor de opheffing van het beslag en het stellen van een bankgarantie (€ 8.326,40). Voorts heeft zij aan de bank een bedrag van € 9.275,00 betaald voor de bankgarantie en bedragen de door haar gemaakte buitengerechtelijke kosten € 3.920,80.
- De gedeelde winst bedraagt volgens Independent € 472.320,00. De berekening van de gedeelde winst wordt gebaseerd op de estimates waarover partijen overeenstemming hebben bereikt.
- De reputatieschade wordt door Independent geschat op een bedrag van € 20.000,00.

2.4. NL Film heeft gereageerd op de door Independent ingediende akte. Zij betwist dat Independent schade heeft geleden en als er al sprake is van schade, betwist zij dat die € 539.092,20 bedraagt.

- Voor toewijzing van gedeelde winst is geen plaats. De ontbrekende omzet is immers gecompenseerd door het uitbrengen van andere films. Indien er wel sprake is van gedeelde winst, dan vormen de estimates geen betrouwbare basis voor het berekenen van de gedeelde winst. Bovendien dient rekening te worden gehouden met het feit dat het moet gaan om gedeelde netto winst en niet om gedeelde omzet.
- De gevorderde gemaakte out of pocket-kosten en interne kosten zijn reeds in de gedeelde winst verdisconteerd. Indien een bedrag aan gedeelde winst wordt toegewezen, dient de vordering tot vergoeding van out of pocket-kosten en interne kosten te worden afgewezen althans op het toegewezen bedrag aan gedeelde winst in mindering te worden gebracht. Indien geen bedrag aan gedeelde winst wordt toegewezen, dan worden de out of pocket-kosten en interne kosten betwist. Ook de

vordering tot vergoeding van gemaakte advocaatkosten en buitengerechtelijke kosten wordt betwist. Het is gezien het verloop van de procedure, de gevoerde correspondentie en de snelle bevestiging dat de voorgestelde wijziging voor de garantie akkoord was, onbegrijpelijk dat een bedrag van € 8.326,40 aan advocaatkosten is uitgegeven. De vordering tot vergoeding van gemaakte advocaatkosten dient daarom te worden afgewezen, althans te worden gematigd tot een bedrag van € 2.000,00. Ook de buitengerechtelijke kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking. Deze kosten zijn immers allemaal gemaakt in het kader van de gerechtelijke procedure. Indien deze wel voor toewijzing in aanmerking komen, dan kan met de werkzaamheden hooguit vijf uur gemoeid zijn geweest tegen een uurtarief van € 225,00, zodat slechts een bedrag van € 1125,00 toewijsbaar is.

- NL Film betwist dat Independent reputatieschade heeft geleden. De vordering tot vergoeding van reputatieschade dient daarom te worden afgewezen.

Indien de rechtbank van oordeel is dat Independent recht heeft op schadevergoeding, dan verzoekt NL Film de rechtbank gebruik te maken van haar bevoegdheid tot matiging. Ten slotte verzoekt NL Film, gelet op het door NL Film reeds aangekondigde hoger beroep, om het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren althans daaraan de voorwaarde te verbinden dat Independent voldoende zekerheid stelt.

2.5. Independent heeft gereageerd op de stellingen van NL Film zoals verwoord in de hiervoor onder 2.4. genoemde akte. Independent heeft (onder meer) aangevoerd dat de verzoeken van NL Film tot matiging, niet uitvoerbaar bij voorraad-verklaring en het stellen van zekerheid, zijn aan te merken als verkapte wijzigingen van eis, die niet voldoen aan de daarvoor geldende voorwaarden en daarom niet voor behandeling in aanmerking komen. Indien deze verzoeken wel toelaatbaar worden geacht, dan verzoekt Independent om daarop te mogen reageren en, indien zij daartoe niet in de gelegenheid wordt gesteld, om deze verzoeken af te wijzen.

2.6. NL Film heeft hiertegen aangevoerd dat van een verkapte eiswijziging geen sprake is. De verzoeken tot matiging, niet uitvoerbaar bij voorraad-verklaring en zekerheidsstelling zijn verweren tegen de reconventionele vordering van Independent, aldus NL Film.

2.7. Independent is door de rechtbank in de gelegenheid gesteld om als laatste te reageren. Van die gelegenheid heeft zij gebruik gemaakt.

2.8. De rechtbank overweegt als volgt.

Gederfde winst

2.9. De schade die op grond van een wettelijke verplichting tot schadevergoeding moet worden vergoed bestaat uit vermogensschade en ander nadeel, dit laatste voor zover de wet op vergoeding hiervan recht geeft (art. 6:95 BW). Vermogensschade omvat zowel geleden verlies als gederfde winst (art. 6:96 lid 1 BW). Vermogensschade als gevolg van winstderving wordt in de praktijk vastgesteld door (kort gezegd) het verschil te berekenen tussen de brutowinst die gerealiseerd zou zijn als het schadeveroorzakende feit zich niet had voorgedaan en de feitelijk behaalde brutowinst nu het schadeveroorzakende feit zich wel heeft voorgedaan. Vervolgens dient te worden vastgesteld of er sprake is van besparingen op vaste kosten of andere voordelen en of er sprake is van extra kosten die de benadeelde heeft gemaakt om de gevolgschade zoveel mogelijk te beperken. Bij deze berekening moet in acht

worden genomen dat de gederfde winst concreet berekend dient te worden: voor vergoeding komt niet de winst in aanmerking die de benadeelde had kunnen maken, maar de winst waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij die werkelijk zou hebben gemaakt als de schadeveroorzakende gebeurtenis zich niet had voorgedaan.

Brutowinstderving

2.10. Ter vaststelling van de brutowinstderving dient allereerst te worden vastgesteld wat de brutowinst zou zijn geweest als het schadeveroorzakende feit zich niet had voorgedaan. De brutowinst wordt gevormd door de opbrengst uit de bedrijfsactiviteiten minus de variabele kosten. De rechtbank is van oordeel dat de opbrengst uit de bedrijfsactiviteiten -in dit geval de opbrengst van de film- (als het schadeveroorzakende feit zich niet had voorgedaan) vastgesteld dient te worden aan de hand van de geschatte exploitatieopbrengsten van de film (de estimates). Hoewel NL Film zich op het standpunt heeft gesteld dat deze geen betrouwbare basis vormen voor de berekening van de brutowinst, omdat dit natte vingerwerk is en deze zijn opgesteld door Independent, stelt de rechtbank vast dat NL Film deze estimates ten grondslag heeft gelegd aan haar subsidieaanvraag bij het Filmfonds en dat zij niet heeft betwist dat deze estimates realistisch moeten zijn omdat anders het risico wordt gelopen dat de subsidieaanvraag wordt afgewezen. Bovendien heeft NL Film zich bij de berekening van haar geleden schade ook gebaseerd op de estimates. De rechtbank stelt de opbrengst uit de bedrijfsactiviteiten van Independent die gerealiseerd zou zijn als het schadeveroorzakende feit zich niet had voorgedaan, dan ook vast op een bedrag van € 472.320,00.

Ter bepaling van de gerealiseerde winst (in de situatie dat het schadebrengende feit zich niet had voorgedaan) dienen op dit bedrag de variabele kosten in mindering te worden gebracht. Dat zijn de kosten die toe- of afnemen met de (omvang van de) bedrijfsactiviteiten. In dit geval zijn dit (ten minste) de door Independent gestelde gemaakte out of pocket en interne kosten. NL Film heeft de hoogte van de door Independent opgevoerde variabele kosten betwist. De rechtbank zal aan het verweer ten aanzien van de hoogte van de kosten voorbijgaan, nu het voor de berekening van de gederfde winst niet uitmaakt hoe hoog de variabele kosten zijn, zoals uit het navolgende blijkt. De rechtbank zal de variabele kosten ter hoogte van € 25.250,00 in mindering brengen op het bedrag van € 472.320,00. Dat leidt tot de conclusie dat de brutowinst, indien het schadeveroorzakende feit zich niet had voorgedaan, wordt vastgesteld op een bedrag van € 447.070,00.

2.11. Vervolgens dient te worden vastgesteld wat de feitelijk behaalde brutowinst is, nu het schadeveroorzakende feit zich heeft voorgedaan. Van behaalde exploitatieopbrengsten uit de film is geen sprake. De out of pocket en interne kosten zijn wel gemaakt. Dit leidt in beginsel tot een negatieve opbrengst van € 25.250,00. NL Film heeft echter gesteld dat Independent in plaats van Snorro andere films heeft uitgebracht en dus uiteindelijk geen winst heeft gederfd. De rechtbank is van oordeel dat NL Film deze stelling onvoldoende gemotiveerd heeft onderbouwd. Welke andere film Independent zou hebben uitgebracht die zij anders niet zou hebben uitgebracht of kunnen uitbrengen, of wat de resultaten daarvan waren stelt NL Film immers niet. Bovendien heeft de Hoge Raad in zijn arrest van 10 juli 2009 bepaald dat indien behaalde winst het gevolg is van de eigen inspanningen (van in dit geval Independent) niet voldaan is aan het voor voordeelstoerekening geldende vereiste dat zowel de schade als het voordeel het gevolg zijn van eenzelfde gebeurtenis. De door Independent uit andere films behaalde winst kan dus buiten beschouwing worden gelaten bij de door NL Film aan Independent te vergoeden schade.

2.12. Vergelijking van de brutowinst in beide situaties, leidt tot het resultaat dat de brutowinstderving (€ 447.070,00 minus -€ 25.250,00 ⇒) € 472.320,00 bedraagt.

Gemaakte kosten

2.13. Met de gemaakte interne en out of pocket kosten is bij de berekening van de gedeelde winst reeds rekening gehouden. De vordering tot vergoeding van deze kosten wordt dan ook afgewezen.

2.14. Ten aanzien van de gevorderde advocaatkosten overweegt de rechtbank het volgende. De rechtbank heeft in het tussenvonnis van 10 april 2013 geoordeeld dat het beslag onrechtmatig is gelegd. De vordering waarvoor beslag was gelegd is immers afgewezen. Dat betekent dat NL Film op grond van artikel 6:96 BW gehouden is om de schade die Independent als gevolg van het leggen van beslag heeft geleden, te vergoeden.

2.15. De schade bedraagt volgens Independent € 8.326,40 aan advocaatkosten voor de opheffing van het beslag en het stellen van een bankgarantie en uit een bedrag van € 9.275,00 dat aan de bank is betaald voor de bankgarantie. Ook bestaat de schade uit een bedrag van € 3.920,00 ter zake buitengerechtelijke kosten.

2.16. De rechtbank is van oordeel dat NL Film onvoldoende gemotiveerd heeft betwist dat Independent ter opheffing van het beslag en het stellen van een bankgarantie een bedrag van € 8.326,40 aan advocaatkosten heeft betaald. Independent heeft dit bedrag gemotiveerd onderbouwd door overlegging van de facturen van haar advocaat en de bijbehorende declaratiespecificaties. Uit deze specificaties blijkt, zoals NL Film ook aangeeft, dat er geen sprake is geweest van een langdurig beslag, echter dat er in deze korte tijdspanne wel veel werk is verricht. Nu NL Film de inhoud van de specificaties niet gemotiveerd heeft betwist, gaat de rechtbank van de juistheid daarvan uit.

2.17. Ook het gevorderde bedrag ter hoogte van € 9.275,00 dat Independent aan de bank heeft betaald voor het stellen van een bankgarantie wordt toegewezen, nu NL Film daartegen geen verweer heeft gevoerd.

2.18. De vordering tot vergoeding van buitengerechtelijke kosten wordt afgewezen. De rechtbank hanteert als uitgangspunt dat het moet gaan om verrichtingen die meer omvatten dan een enkele (eventueel herhaalde) aanmaning, het enkel doen van een schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van het dossier. Independent stelt wel dat daarvan sprake is, echter laat na een omschrijving te geven van die verrichtingen, anders dan die ter voorbereiding van de processtukken en ter instructie van de zaak. De rechtbank gaat dan ook ervan uit dat vóór de aanvang van het geding geen andere of meer kosten zijn gemaakt dan die welke ter voorbereiding van een geding in het algemeen redelijk en noodzakelijk zijn. Voor dergelijke kosten pleegt het bepaalde in de artikelen 237 tot en met 240 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering al een vergoeding in te sluiten.

Reputatieschade

2.19. Independent heeft haar reputatieschade begroot op € 20.000,00. Volgens haar straalt onderhavig geding negatief op haar af en ondermijnt dit haar concurrentiepositie bij het onderhandelen over en verwerven van distributierechten voor lokale films. Independent heeft de film breed aangekondigd, en het is schadelijk als daar geen gevolg aan kan worden

gegeven. Ten slotte heeft NL Film zich negatief over Independent uitgelaten, hetgeen de reputatieschade heeft versterkt. NL Film betwist dat Independent reputatieschade heeft ondervonden. In ieder geval heeft Independent die schade niet bewezen. Als er al sprake is van enige reputatieschade, dan kan Independent nu verwijzen naar het voor haar gunstige resultaat van de procedure. NL Film betwist voorts dat Independent de film breed heeft aangekondigd en dat zij zich negatief over Independent zou hebben uitgelaten.

2.20. De rechtbank overweegt als volgt. Reputatieschade kan naar haar aard niet nauwkeurig worden vastgesteld. Dat betekent dat de rechtbank de schade op grond van artikel 6:97 BW zal schatten. Daarbij is zij niet gebonden aan de regels van stelplicht en bewijs. De omstandigheid dat Independent, volgens NL Film, niet heeft bewezen dat zij reputatieschade heeft geleden, snijdt dan ook geen hout. De rechtbank acht voorstelbaar dat een geding als onderhavige, waarin door NL Film is gesteld dat Independent tekortgeschoten is in de nakoming van haar verplichtingen als distributeur, haar concurrentiepositie heeft geschaad. Ook acht de rechtbank voorstelbaar dat een distributeur reputatieschade lijdt wanneer zij een film aankondigt die vervolgens niet verschijnt. De rechtbank schat de reputatieschade op een bedrag van € 20.000,00 en heeft daarbij van betekenis geacht dat ook NL Film in conventie een bedrag van € 20.000,00 aan reputatieschade had gevorderd.

Vordering onder I

2.21. Independent heeft onder I gevorderd te gebieden dat NL Film op eerste verzoek van Independent binnen zeven dagen na het verzoek onvoorwaardelijk dient mee te werken aan een gezamenlijk met Independent in te dienen verzoek aan de bank om de ten gunste van NL Film afgegeven bankgarantie te doen vervallen. NL Film heeft zich tegen toewijzing van dat verzoek niet verzet. Nu de rechtbank overigens ook geen reden ziet om deze vordering af te wijzen, zal zij deze vordering toewijzen.

Verzoeken van NL Film

2.22. NL Film heeft verzoekt om de schadevergoeding te matigen, om het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren althans om daaraan de voorwaarde te verbinden dat Independent daarvoor voldoende zekerheid stelt.

2.23. Deze verzoeken zijn, anders dan Independent meent, geen verkapte wijzigingen van eis. De eis is immers ingediend door Independent. Het staat NL Film vrij om daartegen verweer te voeren. Alle verzoeken zijn te beschouwen als verweren tegen de eis in reconventie. Het verzoek tot matiging is immers een verweer tegen de vordering tot volledige toewijzing van de schadevergoeding. De verzoeken tot niet-uitvoerbaarverklaring bij voorraad althans zekerheidsstelling zijn verweren tegen de gevorderde uitvoerbaarverklaring bij voorraad. Independent heeft bovendien voldoende gelegenheid gekregen om daarop te reageren, zodat van strijd met de goede procesorde geen sprake is.

2.24. De rechtbank overweegt met betrekking tot de afzonderlijke verzoeken het volgende. Het verzoek tot matiging wordt afgewezen. De rechtbank begrijpt dat aan het verzoek tot matiging een beroep op eigen schuld van Independent ten grondslag wordt gelegd. NL Film heeft immers gesteld dat de schade voor een aanzienlijk deel het gevolg is van een omstandigheid die aan Independent zelf kan worden toegerekend. Volgens haar heeft de e-mail van 9 mei 2011 van Independent de gestelde wanprestatie van NL Film veroorzaakt en had de zaak zonder dat bericht heel anders kunnen aflopen. De rechtbank is

van oordeel dat de e-mail van 9 mei 2011 is verzonden nadat NL Film reeds tekortgeschoten was in de nakoming van haar verplichtingen. Dat betekent dat hetgeen op 9 mei 2011 is gebeurd niet aan te merken is als schadeoorzaak. Van enige schadeoorzaak die aan Independent zou kunnen worden toegerekend is dan ook geen sprake.

Independent heeft in het kader van het beroep op matiging voorts gesteld dat toekenning van volledige schadevergoeding in de gegeven omstandigheden, waaronder de aard van de aansprakelijkheid, de tussen partijen bestaande rechtsverhouding en hun beider draagkracht, tot onaantoonbare gevolgen zou leiden, omdat de totale kosten voor NL Film in dat geval bijna € 1.000.000,00 zouden bedragen. De rechtbank overweegt hieromtrent dat de rechter bij toepassing van zijn bevoegdheid tot matiging een grote mate van terughoudendheid dient te betrachten. De rechtbank is met inachtneming hiervan van oordeel dat voor matiging geen plaats is. Daarbij heeft zij betrokken dat er sprake is van schuldaansprakelijkheid, dat schadevergoeding verschuldigd is wegens het niet nakomen van een vrijwillig op zich genomen verplichting door NL Film en dat NL Film niet heeft gesteld dat de draagkracht van partijen reden is om tot matiging over te gaan. Dat de totale kosten voor NL Film door toekenning van de volledige schadevergoeding op (naar eigen zeggen) bijna € 1.000.000,00 uitkomen, doet hieraan niet af. Een groot deel van dat bedrag (de schadevergoeding voor Independent) is immers het gevolg van het tekortschieten door NL Film.

2.25. Ook het verzoek tot niet uitvoerbaarverklaring bij voorraad wordt afgewezen. In zijn arrest van 27 februari 1998, NJ 1998/512 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat 'degenen die een veroordeling tot betaling van een geldsom verkreeg, wordt vermoed het vereiste belang bij uitvoerbaarverklaring bij voorraad te hebben'. Een daartegenover gesteld executierisico moet geconcretiseerd worden (HR 17 juni 1994, NJ 1994/591). De rechtbank is van oordeel dat het gestelde restituerisico onvoldoende geconcretiseerd is door NL Film. Veronderstellenderwijs ervan uitgaand dat, doordat Independent in België gevestigd is, de (eventuele) restitutie van het verkregen bedrag met meer kosten en risico's gepaard zal gaan dan dat zij in Nederland gevestigd zou zijn, staat daar echter tegenover dat Independent eerder in deze procedure voldoende verhaald bood om een bankgarantie te stellen voor een bedrag van € 450.000,00, hetgeen een aanwijzing is voor haar gegoedheid. Dit bedrag overstijgt weliswaar niet het bedrag dat thans als schadevergoeding wordt toegewezen, echter van het niet kunnen restitueren van het thans wel toegewezen bedrag is niet gebleken.

2.26. De gevorderde zekerheidstelling is eveneens onvoldoende gemotiveerd onderbouwd. Ook daarvoor geldt dat in concreto moet komen vast te staan dat Independent niet in staat is om te restitueren. Dat is, zoals ook hiervoor is overwogen, niet komen vast te staan.

Proceskosten in conventie

2.27. NL Film zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Independent worden begroot op:

- griffierecht	3.621,00
- salaris advocaat	9.030,00 (3,5 punt × tarief € 2.580,00)
Totaal	€ 12.651,00

2.28. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten zal worden toegewezen zoals gevorderd nu daartegen geen verweer is gevoerd.

Proceskosten in reconventie

2.29. NI Film zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Independent worden begroot op:

- salaris advocaat	4.515,00 (3,5 punt × factor 0,5 × tarief € 2.580,00)
Totaal	€ 4.515,00

2.30. De gevorderde veroordeling in de nakosten is in het kader van deze procedure slechts toewijsbaar voor zover deze kosten op dit moment reeds kunnen worden begroot. De nakosten zullen dan ook worden toegewezen op de wijze zoals in de beslissing vermeld.

2.31. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten waaronder de nakosten zal worden toegewezen zoals gevorderd nu daartegen geen verweer is gevoerd.

In conventie en in reconventie

2.32. De rechter, ten overstaan van wie de comparitie is gehouden en die het tussenvonnissen van 10 april 2013 heeft gewezen, heeft dit vonnis niet kunnen wijzen om organisatorische redenen.

3. De beslissing

De rechtbank

in conventie

3.1. wijst de vorderingen af,

3.2. veroordeelt NL Film in de proceskosten, aan de zijde van Independent tot op heden begroot op € 12.651,00, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over dit bedrag met ingang van de achtste dag na de betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

3.3. verklaart dit vonnis in conventie wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad,

in reconventie

3.4. verklaart voor recht dat de overeenkomst tussen NL Film en Independent wordt gevormd door de inhoud van het licentiecontract van 7 december 2011 en de aanvullende afspraken zoals vastgesteld in de e-mail van Independent van 2 mei 2012,

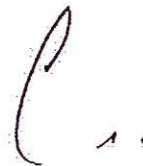
3.5. verklaart voor recht dat NL Film tekortgeschoten is in de nakoming van haar verbintenissen uit de overeenkomst;

3.6. ontbindt de overeenkomst met onmiddellijke ingang;

3.7. verklaart voor recht dat NL Film onrechtmatig heeft gehandeld jegens Independent door het ten onrechte leggen van beslagen;

- 3.8. verklaart voor recht dat NL Film de schade die Independent heeft geleden als gevolg van het tekortschieten in de nakoming van de overeenkomst dient te vergoeden;
- 3.9. veroordeelt NL Film om aan Independent te betalen een bedrag van € 509.921,40 (vijfhonderdnegenduizend negenhonderdeenentwintig euro en veertig eurocent), vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over het toegewezen bedrag met ingang van 25 mei 2012 tot de dag van volledige betaling,
- 3.10. gebiedt dat NL Film op eerste verzoek van Independent binnen zeven dagen na dat verzoek onvoorwaardelijk meewerkt aan een gezamenlijk met Independent in te dienen verzoek aan de bank [REDACTED] om de ten gunste van NL Film afgegeven bankgarantie te doen vervallen;
- 3.11. veroordeelt NL Film in de proceskosten, aan de zijde van Independent tot op heden begroot op € 4.515,00 te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over dit bedrag met ingang van de achtste dag na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,
- 3.12. veroordeelt NL Film in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat Independent niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 68,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak, en te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over de nakosten met ingang van veertien dagen na de betekening van dit vonnis tot aan de voldoening,
- 3.13. verklaart dit vonnis in reconventie ten aanzien van rechtsoverwegingen 3.9. tot en met 3.12. uitvoerbaar bij voorraad,
- 3.14. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. G.H. Marcus en in het openbaar uitgesproken op 18 december 2013.

UITGEGEVEN VOOR GROSSF

De griffier van de
Rechtbank Amsterdam

